

Possible forçar en lliure, 6c+?

Expo

Petit muret

35m

30m

20m

35m

BESSONA SUPERIOR
Atardeceres (6a/A0, 120 m)
Primera:
Miguel i Feli (novembre de 1992)
Material:
11 cintes exprés

De totes les Agulles les Bessones són les més arrogants i les seves Arestes Brucs les més temudes i respectades. Una alternativa bastant més tranquil·la per guanyar el cim de la Bessona Superior és la via Atardeceres. De dificultat molt raonable, la via ens ha deixat un sabor agredolç, per un equipament si més no peculiar, amb uns primers llargs moderats i amb certa exposició però amb les assegurances allà on toquen i un darrer llarg amb un inici explosiu i exposat que dona pas a un tram d'artificial (molt forçable en lliure) amb les xapes a tocar. En definitiva, una via que es queda a mig camí i que no deixa del tot satisfet a ningú, ni als que van justos de grau, que patiran a l'inici del darrer llarg, ni als qui van més sobrats, on l'únic llarg que potser despertarà l'interès serà el darrer, per les grans possibilitats d'encadenar-lo en lliure.

- Via: Atardeceres
- Zona: Montserrat – Agulles
- Dificultat: 6a/A0 (MD-)
- Dificultat obligada: 6a/A0
- Llargària: 120 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via equipada amb parabolts
- Material: 11 cintes exprés i un estrep (prescindible)
- Orientació: Sud i Oest
- Valoració: **

Aproximació:

Després de deixar el vehicle a Can Massana hem de prendre la pista que ens porta fins al Coll de Guirló. Un cop arribem al Coll caminem uns quants metres més en direcció a la muntanya i prenem un corriol a mà dreta. Aquest corriol porta fins al Pas de la Portella. Un cop passem la Portella prenem el camí cap al refugi. Abans de fer la darrera pujada per arribar al refugi, prenem la canal del Cirerer amunt. Un cop passada la Miranda de les Bohigues tindrem el Dàtil davant i la Filigrana a la dreta. Ens desviem a la dreta per una canal que passa pel peu de la Filigrana i segueix amunt. Quan arribem al coll descendim uns pocs metres cap a la dreta fins arribar al peu de via.

L1(V)

Les tres primeres tirades no van per la Bessona Superior sinó per una agulla adossada que hi ha a la vessant oest d'aquesta, el que farem serà doncs, l'Aresta brucs d'aquesta agulla

adossada. El primer llarg comença més vertical del que sembla i les màximes dificultats les trobarem per arribar al primer bolt. Després es qüestió d'anar navegant pel llom de l'agulla, cercant la lògica. Val a dir que tot i que la roca en general és bona s'ha de controlar una mica, donat que hi ha punts on no tot és tant sòlid com sembla. 35 metres i 4 parabolts.

L2(V)

La segona tirada comença i acaba tombada. La màxima dificultat la trobarem per superar un curt però bonic mur ben protegit i amb justes però bones preses. 20 metres i 3 parabolts.

L3(IV+)

Sortim de la reunió resseguint una fissura fins que podem creuar cap a la dreta. Quedarem davant un curt mur amb presa petita que superem sense més dificultats. Seguim per terreny tombat fins arribar a un altre ressalt que hem de superar per arribar a un ampli replà on farem la tercera reunió. 30 metres i 3 parabolts.

L4(6a/A0)

Ara la via canvia d'orientació i escalem el vessant oest de la Bessona Superior. La primera assegurança es troba a uns quatre metres del terra. Arribar-hi demana escalar 6a. Aquest tram és obligat amb tot el que això comporta. Un cop encintada la primera xapa segueix una cremallera de parabolts ben juntets perquè no haguem de treure ni l'estrep. Val a dir que el tram d'artificial és pot fer en lliure extremadament difícil, amb una primera secció més humana, que deu estar a la vora del 6b/+, fins una petita balma. A partir d'aquest punt la cosa és posa molt dura, amb petit forats roms i un xic de desplom (6c/7a?) per després anar afluint gradualment fins que els mortals sortim en lliure (IV+ molt vertical i amb preses cantelludes). 35 metres, 10 parabolts i un espit.

Descens:

Un ràpel per la cara est que ens deixa al coll amb la Bessona Inferior. Des del coll baixem uns metres per la canal cap al nord i fem un nou ràpel aprofitant un arbre que ens deixa al coll entre les Bessones i l'Agulla de l'Arbret.

El que més m'ha agradat:

- La col·locació de les assegurances al tres primers llargs, només allà on toquen, que li posen una mica de pebre a aquestes assequibles tirades.
- El magnífic cim de l'agulla, als quatre vents i amb un ambient genial.

El que no m'ha agradat tant:

- Veient quin es el tarannà de la via fins al moment (amb un grau molt assequible) no entenc l'inici del darrer llarg, amb uns primers metres molt difícils comparats amb la resta de la via i on et jugues una bona caiguda al terra, per seguir de seguida amb un tram d'artificial (a la ressenya original marca Ae) que és fa en A0 sense problemes...